

Dosarul nr. 2ra-337/23
2-21000708-01-2ra-02032023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (V. Cupcea)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Buhnaci, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența
Președinte, judecător
Judecători

Oxana Parfeni
Aliona Donos
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Țacovici împotriva Elenei Scripcari și lui Gheorghe Vacari, cu privire la evacuarea din bunul imobil, fără acordarea spațiului locativ și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Elena Scripcari, Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc și s-a menținut hotărârea din 18 iunie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

a c o n s t a t a t:

La data de 04 ianuarie 2021, Veaceslav Țacovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Scripcari și lui Gheorghe Vacari, prin care a solicitat evacuarea pârâților cu toți membrii familiei sale și bunurile ce le aparțin, din bunul imobil, casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX situată în satul XXXXX, r-nul XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului Veaceslav Țacovici a indicat că, prin încheierea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis demersul executorului judecătoresc Daniela Mașnic cu privire la confirmarea legalității încheierii nr. 149-478/2020 din 06 octombrie 2020 privind transmiterea creditorului Veaceslav Țacovici a bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX și XXXXX, amplasate în satul XXXXX, r-nul XXXXX, în contul achitării datoriei.

A menționat că, în baza încheierii instanței și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, amplasate în satul

XXXXX, r-nul XXXXX fapt confirmat prin certificatul IP „ASP” SCT Orhei, temeiul înscrierii fiind încheierea din 22 octombrie 2020 a Judecătorei Orhei nr. 25-255/2020.

Veaceslav Țacovici a relatat că, în locuința nominalizată, ce-i aparține cu drept de proprietate, continuă să locuiască pârâții Elena Scripcari și Gheorghe Vacari împreună cu membrii familiei acestora, astfel creându-i obstacole și incomodități la exercitarea pe deplin a dreptului său de proprietate.

Reclamantul a indicat că a solicitat de mai multe ori Elenei Scripcari și lui Gheorghe Vacari să elibereze benevol, bunurile imobile, însă a primit refuz, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare întocmit de către executorul judecătoresc Daniela Mașnic la 23 noiembrie 2020, unde pârâta a declarat că refuză categoric evacuarea sa și a membrilor de familie, cât și a bunurilor ce le aparțin.

Prin hotărârea din 18 iunie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Țacovici. S-a dispus evacuarea Elenei Scripcari și lui Gheorghe Vacari cu toți membrii familie și bunurile ce le aparțin din bunul imobil – casă de locuit individuală, cu nr. cadastral XXXXX, situată în satul XXXXX, r-nul XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate lui Veaceslav Țacovici, fără acordarea unui alt spațiu locativ. S-a încasat, în mod solidar de la Elena Scripcari și Gheorghe Vacari în beneficiul lui Veaceslav Țacovici, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 100 de lei, ce constituie taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii (f.d. 56, 63-66).

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 06 decembrie 2022, a respins apelul declarat de către Elena Scripcari, Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc și a menținut hotărârea din 18 iunie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul central (f.d. 139, 140-147).

Instanța de apel a reținut că dreptul de proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale, iar în acest caz, este evidentă soluția primei instanțe de admitere a acțiunii.

La caz, instanța de apel a menționat că Elena Scripcari și Gheorghe Vacari la moment nu dispun de dreptul de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunului imobil situat în raionul XXXXX, satul XXXXX, or, în extrasul din Registrul bunurilor imobile aceștia nu figurează, odată ce în temeiul încheierii executorului judecătoresc nr. 149-478/2020 din 06 octombrie 2020 aceste bunuri imobile (nevândute la licitația din 06 octombrie 2020) li s-au transmis lui Veaceslav Țacovici în contul achitării datoriei stabilite conform titlului executoriu nr. 2-830/2019 a Judecătorei Orhei din 20 august 2019 și care la rândul său a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile respective la data de 18 noiembrie 2020.

De rând cu aceasta, instanța de apel a reținut că legalitatea încheierii executorului judecătoresc nr. 149-478/2020 din 06 octombrie 2020 privind transmiterea bunurilor în contul achitării datoriei, a fost obiect de verificare în instanța de judecată. Iar, Judecătoria Orhei, sediul central prin încheierea din 22 octombrie 2020 (f.d. 10-13) a confirmat această legalitate.

Respectiv, aflarea Elenei Scripcari și lui Gheorghe Vacari, cu membrii familiei lor și a bunurilor sale personale, în spațiul locativ fără acordul proprietarului Veaceslav Țacovici este ilegală, fapt ce constituie o limitare în exercitarea dreptului de proprietate și un obstacol în folosirea imobilului de către proprietar.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral acțiunea (f.d.153-157).

În motivarea recursului a menționat că pretențiile reclamantului nu au fost dovedite.

Cu Veaceslav Țacovici s-au înțeles la restituirea sumei datoriei în rate, fiind achitate executorului judecătoresc sume bănești confirmate prin ordinele de încasare.

Recurenții au mai menționat că nu dispun de alt spațiu locativ, respectiv este stabilită o legătură indispensabilă între locatari și locuința în speță, atașamentul fiind ca pentru un bun al său, perceput ca fiind domiciliul lor. Respectiv locuința reprezintă locuință statornică a apelanților și au stabilit relații durabile cu imobilul, reprezintă domiciliul lor în sensul art. 8 din Convenție care se bucură de proprietate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 06 decembrie 2022, expediată avocatului Boris Bulbuc, prin intermediul poștei electronice, la 19 ianuarie 2023 (f.d. 148).

Recursul depus de către Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc, la data de 03 februarie 2023, este în termen.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246

din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, p. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 §

1 (a se vedea *Helmerts împotriva Suediei 09 octombrie 1991*, p. 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Scripcari și Gheorghe Vacari, reprezentați de avocatul Boris Bulbuc, împotriva deciziei din data de 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Aliona Donos

Diana Stănilă